ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK
# JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **I. P.**
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Martinem Ševkem
sídlem 28. října 1727/108, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Na Jízdárně 3162/3, 709 00 Ostrava

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2024, č. j. 3530928/24/3210-50526-805820, ve věci prominutí pokut za nepodání kontrolního hlášení**

**takto:**

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2024, č. j. 3530928/24/3210-50526-805820 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Ing. Martina Ševka, sídlem 28. října 1727/108, 702 00 Ostrava.

Shodu s prvopisem potvrzuje

## Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2024, č. j. 3530928/24/3210-50526-805820 (dále jen „Napadené rozhodnutí“), jímž byla zamítnuta žádost žalobce o prominutí pokut za nepodání kontrolního hlášení za období prosinec 2019 až prosinec 2020 a březen 2021 až prosinec 2021, které byly žalovaným žalobci uloženy celkem 23 platebními výměry, všemi ze dne 13. 11. 2023 (dále jen „Platební výměry“), a to v celkové výši 575 000 Kč.

2. Žalobce v žalobě uvedl, že Napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, nesprávné, nepřezkoumatelné a negativně zasahující do jeho právní sféry, zejména práva na podnikání a vlastnického práva (pokuty v celkové výši 575 000 Kč). Namítal, že žalovaný porušil jeho právo na spravedlivý proces; nesprávně vyložil a aplikoval zejm. § 259 a § 259c zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu a § 101k zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDPH“); a neprovedl řádné posouzení, zda žalobcem tvrzené důvody jsou ospravedlnitelnými důvody ve smyslu § 101k ZDPH.

3. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 2. 2025, č. j. 25 Af 34/2024-19 bylo řízení o projednávané věci přerušeno, a to s ohledem na řízení t. č. probíhající u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 25 Af 15/2024, jehož předmětem byl přezkum rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 16. 4. 2024, č. j. 12414/24/5100-00460-804325, kterým byly potvrzeny Platební výměry. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 6. 2025, č. j. 25 Af 34/2024-21 bylo rozhodnuto o pokračování v řízení poté, co řízení vedené u krajského soudu pod sp. zn. 25 Af 15/2024 skončilo vydáním rozsudku ze dne 6. 5. 2025, č. j. 25 Af 15/2024-35 (dále jen „Rozsudek ve věci Platebních výměrů“), který nabyl právní moci dne 2. 6. 2025. Proti Rozsudku ve věci Platebních výměrů nebyla podána kasační stížnost, jak krajský soud ověřil na stránkách Nejvyššího správního soudu (https://www.nssoud.cz/rozhodovaci-cinnost/informace-o-rizeni). Rozsudkem ve věci Platebních výměrů bylo jako nezákonné zrušeno jak rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 16. 4. 2024, č. j. 12414/24/5100-00460-804325, tak i Platební výměry samotné, neboť krajský soud dospěl k závěru, že povinnost žalobce zaplatit pokuty byla prekludována.

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl řízení o projednávané věci zastavit, neboť s ohledem na Rozsudek ve věci Platebních výměrů měl za to, že žaloba proti Napadenému rozhodnutí není meritorně projednatelná.

5. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy Napadené rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, [dále jen „s. ř. s.“]), přezkoumal Napadené rozhodnutí, a dospěl k závěru o důvodnosti žaloby s ohledem na výše popsané okolnosti, ačkoliv tyto nastaly až po vydání Napadeného rozhodnutí a po podání žaloby (viz dále). Při splnění podmínek stanovených v § 51 odst. 1 s. ř. s. krajský soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání.

6. Krajský soud se neztotožnil se žalovaným, že by žaloba nebyla věcně projednatelná. Rozsudkem ve věci Platebních výměrů ani v jeho důsledku totiž nedošlo ke zrušení či změně

Napadeného rozhodnutí, ani k jeho prohlášení za nicotné. Napadené rozhodnutí tedy existuje a je způsobilým předmětem soudního řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2024, č. j. 8 Ads 24/2024-22, podle něhož se podmínka řízení omezuje na právní existenci správního aktu).

7. Krajský soud nicméně dospěl k závěru, že v projednávané věci je nutné zohlednit Rozsudek ve věci Platebních výměrů, resp. skutečnost, že Platební výměry, jakož i rozhodnutí o odvolání proti nim, byly zrušeny. Mezi Platebními výměry a Napadeným rozhodnutím totiž existuje přímá souvislost. Nebyly-li by totiž žalobci uloženy pokuty Platebními výměry, nedošlo by k vydání navazujícího Napadeného rozhodnutí, neboť by žalobce neměl, co by žádal promíjet, a řízení, jehož výsledkem bylo Napadené rozhodnutí, by vůbec nebylo zahájeno. Dle krajského soudu jde o výjimečnou okolnost, k níž je nutno přihlédnout, byť k ní došlo až po vydání Napadeného rozhodnutí. Zrušením Platebních výměrů (a rozhodnutí o odvolání proti nim) byla autoritativně zjištěna jejich nezákonnost, jejíž důvod, spočívající v prekluzi, byl dán již v době jejich vydání, a tedy i v době vydání Napadeného rozhodnutí (nejde tedy o prolomení příkazu vyjádřeného v § 75 odst. 1 s. ř. s. – k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2021, č. j. 9 Afs 278/2020-37 (zejm. bod 15 a tam uvedená judikatura), a především pak usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017-88, č. 3948/2019 Sb. NSS, či rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2025, č. j. 6 Afs 292/2018-39, č. 4668/2025 Sb. NSS). Pokud byly Platební výměry od počátku nezákonné, pak je nutno konstatovat i nezákonnost navazujícího Napadeného rozhodnutí, které upravuje práva a povinnosti obsahově na Platební výměry navazující (neprominutí Platebními výměry nezákonně uložených pokut).

8. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud Napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem krajského soudu vysloveným v tomto rozsudku stran nezákonnosti Napadeného rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

9. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud výrokem II. tak, že žalobce má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložil, neboť byl v řízení plně procesně úspěšný (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.). Důvodně vynaložené náklady řízení žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a náklady právního zastoupení, tj. odměna zástupce (advokáta) za dva úkony právní služby ve výši 6 200 Kč (2 x 3 100 Kč), a to dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění do 31. 12. 2024 (viz čl. II – přechodné ustanovení k vyhlášce č. 258/2024 Sb.), (dále jen „AT“), za převzetí a přípravu zastoupení a za návrh ve věci samé, přičemž výše odměny je stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5. AT; a dále paušální náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč) podle § 13 odst. 1, 4 AT. Jelikož je zástupce žalobce advokát, který je plátcem DPH, je odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů podle § 57 odst. 2 s. ř. s. navýšena o částku 1 428 Kč, která odpovídá této dani v sazbě 21 %. Celkové důvodně vynaložené náklady žalobce tedy činí 11 228 Kč, a proto krajský soud uložil žalovanému povinnost zaplatit tuto částku žalobci na náhradě nákladů řízení, a to k rukám jeho zástupce (advokáta) podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 s. ř. s. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil

krajský soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

## Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 4. března 2026

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje